

РЕШЕНИЕ

№ 2962

гр. София, 07.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 06.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **8704** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 42, ал. 1 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г. за прилагане на подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г. /наричана за краткост Наредба № 9/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], обл. Б., [улица], представлявано от управителя Н. Г. Ц., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2 /адв. Д./ срещу т. 1 от Раздел III на Заповед № 03-РД/1427/04.08.2020 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, с която се изменя Заповед № 03-РД/1427/27.04.2016 г. на Изпълнителния директор на ДФЗ.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и немотивираност на оспорената т. 1 от Раздел III на заповедта. Искане се нейната отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателят [фирма] – редовно уведомено, представлява се от адв. Д., с пълномощно по делото. Жалбата се поддържа, претендират се направените по делото разноски, за които процесуалният представител представя списък.

Ответникът Изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“ – редовно уведомен, не се представлява. В постъпила молба от пълномощника на ответника юрк. И. жалбата се оспорва като неоснователна и се претендират направените съдебни

разноски, в т. ч. юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

Съдът въз основа на представените доказателства намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № 03-РД/1427/04.08.2020 г. на Изпълнителния директор на ДФЗ на основание чл. 20а, ал. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ и във връзка с изпълнение на Решение № 1333 от 13.07.2018 г. по адм. дело № 396/2018 по описа на Административен съд – Благоевград и Решение № 15041 от 05.12.2018 г. по адм. дело № 13057/2018 по описа на ВАС е изменена Заповед № 03-РД/1427/27.04.2016 г. на Изпълнителния директор на ДФЗ за одобрение на проект по подмярка 4.1. „Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка 4. „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. с УИН № 01/04/1/0/02762, подаден от [фирма].

С оспорената т. 1 от Раздел III на процесната Заповед № 03-РД/1427/04.08.2020 г. е отказано финансиране на следните разходи по проектното предложение: „1. Разходи за СЪЗДАВАНЕ НА 220 ДКА БИОЛОГИЧНА Ш., по иновативна технология, включваща опазване компонентите на околната среда, Етап мулчиране на редовете на трайно насаждение от шипка в размер на 103 789,40 лева, от които неодобрили за финансиране са разходи в размер на 103 789, 40 лева, за позиции както следва:

Материали – полиетиленово покритие за преодоляване на плевелната растителност и ограничаване на изпарението от почвената повърхност; Механизирани разходи – механизирано развиване на полиетиленовото фолио по редовете на културата; Трудови разходи и услуги – поставяне на полиетиленово покритие за преодоляване на плевелната растителност и ограничаване изпарението от почвата, на обща стойност 103 789, 40 лв. на основание чл. 33, т. 4 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г., във връзка с § 1, т. 25 от Допълнителна разпоредба от същата“.

По делото е приета съдебно-агрономическа експертиза, която установява, че технологията на жалбоподателя за изграждане на процесния проект, а именно – за създаване на трайно насаждение по биологичен способ от медицинска култура – шипка /сорт П. 1/ в землището на [община], включва мулчиране на редовете след засаждането ѝ с полиетиленово покритие за преодоляване на плевелната растителност и ограничаване на изпарението от почвената повърхност.

В експертизата е посочено още, че поради силно пресечения терен на местността при тази технология е използвано затревяване на междуредията с тревна смеска, което спомага за борбата с ерозията, както и че преди засяване с тревна смеска има плитко преораване, култивиране и фрезование на междуредията.

Вещото лице подробно е изяснило обстоятелството, че биологичното производство има специфични изисквания, за разлика от конвенционалното производство, като подробно е описало и разликите между двете производства – при конвенционалния начин за изграждане на насажденията липсва мулчиране на редовете след засаждане на растенията с полиетиленово покритие и почвената повърхност в междуредията и в редовете се поддържа чрез обработка в рохкаво състояние без плевели.

Според експертизата всички активи, отказани за финансиране, които са посочени в т. 1 от Раздел III на процесната заповед и които са предмет на жалбата, са част от създаването на проекта и включват материали – полиетиленово покритие за преодоляване на плевелната растителност и ограничаване на изпарението от

почвената повърхност; механизирани разходи – механизирано развиване на полиетиленово фолио по редовете на културата; трудови разходи и услуги – поставяне на полиетиленово покритие.

Съдът намира, че заключението на вещото лице следва да се кредитира, като съответно на специалните знания на експерта.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи.: Жалбата е допустима. Подадена е в срок и от надлежна страна, която е адресат на акта и за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – Изпълнителния директор на ДФЗ. Съгласно чл. 42, ал. 1 от Наредба № 9 Изпълнителният Директор на РА се произнася със заповед за пълно или частично одобрение или отказ за финансиране на заявлението за подпомагане. Съгласно чл. 20а от ЗПЗП Изпълнителният Директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция, който представлява същата. Спазено е и изискването за форма на акта. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

При издаване на заповедта обаче са допуснати нарушения на материалния закон. С оспорената т. 1 от Раздел III на Заповед № 03-РД/1427/04.08.2020 г. на Изпълнителния директор на ДФЗ е отказано финансиране на разходи за създаване на 220 дка биологична шипка по иновативна технология, включваща опазване компонентите на околната среда, етап мулчиране на редовете на трайно насаждение от шипка в размер на 103 789,40 лева. Основанието за постановения отказ за финансиране е разпоредбата на чл. 33, т. 4 вр. § 1, т. 25 от ДР от Наредба № 9.

Съгласно разпоредбата на чл. 33, т. 4 от Наредба № 9 не са допустими оперативните разходи, включително разходи за поддръжка, наеми, застраховка, както и други разходи, възникнали при изпълнение на договори за лизинг, марж/печалба за лизингодателя, разходи за лихви, разходи за неустойки и такси, режимни разходи. Според § 1, т. 25 от Наредба № 9 „оперативни разходи" са административните разходи и разходите, свързани с поддръжка и експлоатация на активите. Мотиви за неодобряване на разходите не са посочени. Ответникът единствено се е позовал на цитираните разпоредби от Наредба № 9, от което би могло да се направи изводът, че неодобрените разходи според административния орган се явяват именно оперативни разходи в изяснения по-горе според легалната дефиниция смисъл.

Съгласно разпоредбата на чл. 32, ал. 1, т. 3 от Наредба № 9 допустими за подпомагане са разходите, свързани със създаване и/или презасаждане на трайни насаждения. Видно от приетата делото съдебно-агрономическа експертиза неодобрените разходи са свързани със създаване на стопанството и в този смисъл са необходими за изпълнението на проекта, поради което същите не представляват оперативни разходи по смисъла на § 1, т. 25 от ДР на Наредба № 9. В този смисъл оспорената т. 1 от Раздел III на процесната заповед, с която на жалбоподателя се отказва финансиране на разходи за създаване на 220 дка биологична шипка по иновативна технология, включваща опазване компонентите на околната среда, етап мулчиране на редовете на трайно насаждение от шипка в размер на 103 789,40 лева, се явява незаконосъобразна като постановена в противоречие с материалния закон и на това основание следва да бъде отменена и върната на административния орган за ново произнасяне съобразно мотивите в настоящето решение.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 1350 лв., от които 1000 лв. адвокатско възнаграждение, 50 лв. държавна такса и 300 лв. депозит по допусната съдебно-агрономическа експертиза. Неоснователно е възражението на ответника за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, тъй като претендираното възнаграждение от 1000 лв. е в рамките на минималния размер по чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 вр. чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ т. 1 от Раздел III на Заповед № 03-РД/1427/04.08.2020 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ИЗПРАЩА преписката на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ в тази част за ново произнасяне, съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], обл. Б., [улица], представлявано от управителя Н. Г. Ц. сумата от 1350 /хиляда триста и петдесет/ лева, представляващи разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: